

יום א', ז' ב תשס"ג (9 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, **ז' אדר א'**, הוא יום שנולד בו **משה רבינו ע"ה** ויום שנפטר בו לסוף 120 שנה. נוהגים חסידים ואנשי מעשה להתענות ביום זה, ובשנה מעוברת (כמו השנה) שיש בה שני חודשי אדר, עיקרה של תענית זו הוא באדר ב'. ואולם, יש שנוהגים תענית גם באדר ראשון, ונותנים טעם לדבר:

כל דיני חודש אדר האמורים בשנה פשוטה, אמורים בחודש **אדר שני** בשנה מעוברת. אין עושים פורים ולא ארבע פרשיות [תבוא שיחה על כל אחת ואחת בשעתה] באדר ראשון, אלא באדר שני. וגם עיקרה של תענית צדיקים שעושין ב-ז' אדר הוא כאמור באדר שני. אבל נמצא **בילקוט יהושע**, כי שנה שבה נפטר משה רבינו ע"ה **מעוברת היתה**, ובאדר ראשון נפטר. לפיכך, צריך היה להתענות באדר ראשון. ונחלקו בזה הדעות והמנהגים. וכן נוהגים גם בימים **י"ד וט"ו שבאדר ראשון** [תאריכים של פורים ושושן פורים] **קצת שמחה**. [ספר התודעה]

~~~

[השלמת דברי הרב הירש על עניין המנורה, מפר' "תרומה"]
כל אדם ואדם מסוגל לנחול את חלקו ברוח ה', ברוח חכמה ובינה, עצה וגבורה, דעת ויראת ה' – לפי מידת כוחו וכושרו. וכמו לגבי היחיד, כן לגבי כלל ישראל ... **לא רק תור הזהב של דור דעה ואושר, כדורו של דוד או שלמה, נקרא להתעלות מעלה מעלה אל רוח ה', כי אף בעיתות צרה, בעיתות של "נחושת" ו"ברזל" דבקה האומה הישראלית בתעודתה האלוקית-רוחנית. וגם בעיתות כאלה חובה עליה לעמול ולהתעלות אל פסגת תעודתה, ואין הדבר תלוי בתנאים חיצוניים נוחים. אמנם כן, המטרה הרוחנית-מוסרית שהמנורה מסמלת אותה – כשלעצמה היא הדרגה העליונה של שלמות רוחנית-מוסרית, שבכוחו של בן-אדם להשיגה באשר הוא אדם. ואכן, לשם כך דרושים הכוחות האציליים ביותר – כשהם מצויים. מיטב האצילות שבאדם – למען העליון שבעולם. וכאשר לרשות ההתפתחות הרוחנית-מוסרית הזאת עומדים כוחות של מיטב האצילות, כוחות טהורים כטוהר הזהב, הרי שהיא נעשית "מקשה" לא רק מתחילתה ועד סופה – כאותו גוש של חומר ביד יוצר אומן – אלא בהתפתחות שכזאת מתגלות תכונות מיוחדות וסגוליות.**

~~~

על שובה של היונה –

בפר' "נח" למדים אנו על הדרך בה נח ניסה לברר - מתוך התיבה - באיזו מידה ירד גובה פני המים מעל לכדור הארץ לאחר תום ימי המבול. וכן כתוב: **"וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבושת המים מעל הארץ. וישלח את היונה מאיתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה. ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התיבה כי מים על פני כל הארץ, וישלח ידו ויקח ויבא אותה אליו אל התיבה. ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויוסף שלח את היונה מן התיבה. ותבוא אליו היונה לעת ערב והנה עלה-זית טרף בפיה, וידע נח כי קלו המים מעל הארץ. ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד."** [בראשית ח' 7 – 12]

שלוש פעמים שלח נח את היונה מן התיבה. בפעמיים הראשונות – היא חזרה, בראשונה כיוון שלא היה לה היכן לנוח, ובשניה עם עלה הזית בפיה. בפעם השלישית – היא לא חזרה. כל זה היה נראה קוריוז אילולא שמו של מעבורת החלל היה "קולמביה".

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**

יום א', ז' ב תשס"ג (9 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

"קולמבה" בלטינית – יונה!

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל